

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 52 stemte for, 57 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 25 stemte for, 57 imod; 27 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4 vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslagene går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 152: Forslag til lov om ændring af lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v., lov om omsætning af fast ejendom og ligningsloven. (Stramning af betingelserne for, at sælgeren kan undgå at hæfte for mangler m.v.).

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 15/12 99. Første behandling 26/1 2000. Betænkning 18/5 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anne Baastrup (SF):

SF har i betænkningen meddelt, at vi vil redegøre for vores stilling til lovforslaget ved anden behandling, og jeg skal i den anledning meddele, at SF kan støtte lovforslaget ved tredjebehandlingen. Men jeg vil godt bede ministeren om at tilkendegive, at ministeren er indstillet på at komme med en evaluering af loven, så vi om 3 år ved, hvordan den rent faktisk har fungeret.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal også på CD's vegne redegøre for vores stilling til forslaget, og jeg kan meddele, at vi stemmer for forslaget.

Kirsten Jacobsen (FRI):

Det er egentlig sådan, at vi i Frihed 2000 er kede af at skulle stemme imod dette lovforslag. Vi er meget kede af det.

Vi har brugt uendelig mange kræfter på at få Justitsministeriet til at forstå, at hvis man vil lave en lov om forbrugerbeskyttelse, skulle den gerne beskytte forbrugeren. Det er uforståeligt for os, at man her gennemfører en lov, som nok vil skabe en værre retstilstand end den, vi har i øjeblikket. Det er fuldstændig som at stikke folk blå i øjnene.

Hvis købere af fast ejendom skal have nogle redskaber, som de kan forholde sig til, og have hjælp til at forstå, hvad det er, de køber, hvad det er for en ejendom, og om prisen er i orden, må man give dem to redskaber. For det første må man give dem en uvildig rapport om, hvad det er for en ejendom, og hvilken tilstand den er i. Vi har obligatoriske ordninger på energiområdet, og en arbejdsgruppe, som regeringen har bakket op, har sagt, at man bør have én husrapport. Men det kan man så ikke finde ud af, for enten er det boligministeren, eller også er det miljøministeren, eller også er det justitsministeren, som forsøger at holde sit vanskabte barn i live, fordi der har siddet et udvalg i 17 år.

Dernæst må man sige: Jamen hvad med de ejerskifteforsikringer? Hvis det er sådan, at man mener, at det stadig skal være obligatorisk at komme med et tilbud om ejerskifteforsikring, selv om vi ved, at der er 38.000 personer, som ikke vil have dem, tror man så virkelig, at fordi man deler prisen mellem køber og sælger, er der nogle flere, der vil have dem? Det er naivt ud over alle grænser.

Hvis man mener, at ejerskifteforsikringen, som fjerner det 20-årige ansvar, er en god idé, skal det andet redskab være, at man siger, at det er obligatorisk at komme med et tilbud. Så skal det også være obligatorisk at tegne den, og så må man med en forbedret husrapport sikre, at forsikringsselskaberne har let ved at gøre det.

Jeg synes, at Folketingets medlemmer meget nøje skal overveje det her, for hvis vi, som fru Anne Baastrup sagde, skal evaluere loven om 3 år – til den tid er jeg nok ikke her, og det kan I være glade for – vil det vise sig, at tilstanden er værre end den tilstand, vi har i øjeblikket. I øjeblikket ved folk, der skal købe fast ejendom, at de nærmest er på Herrens mark, men nu giver man dem en fornemmelse af, at de på et eller andet sted er sikret. Men det passer ikke.